

Den første bridgespillinga i Namsos.

Det har vært spilt organisert bridge i Namsos siden 1935. I dette stykket tar jeg for meg historia om den organiserte Namsos-bridgen fra 1935 og fram til i dag. Hovedvekta legges på de første åra. Bridgeklubbene i kommunen presenteres, og miljøet rundt beskrives. Særlig interessant er det å se på de sidene ved spillinga som har forandret seg. Hva var annerledes i de første åra? Hvordan har bridgekulturen utviklet seg? Som et ”bakteppe” for den lokale presentasjonen, er det nyttig å kjenne litt til utviklinga av bridgen nasjonalt.

Start og utvikling av bridge i Norge.

Det vi kaller det moderne bridgespillet- kontraktbridgen- ble konstruert av amerikaneren Harold Vanderbilt i 1925. Norsk Bridgeforbund ble dannet i 1932. I førkrigsåra var interessen for bridge økende. Krigsåra ble ei voksetid for brigespillinga. Mens annen foreningsvirksomhet ble forbudt, tillot okkupasjonsmakta av en eller annen grunn bridgeklubbene. Mange ble medlemmer av bridgeklubber nettopp for å kunne drive foreningsvirksomhet, og i mange bridgeklubber var ikke akkurat kortspill hovedprioriteten. Takket være denne okkupasjonsmaktens ”vitamininnsprøyting,” vokste antall medlemmer i Norsk Bridgeforbund fra 4.512 i 1940 til 20.128 i 1945.

Det første lag-NM for klubber ble arrangert i 1936- med Namsos Bridgeklubb som deltaker. Det første individuelle NM- NM for par- ble arrangert i 1942.

Fram til 1990-tallet holdt interessen for bridge seg god i Norge. På 90-tallet falt imidlertid medlemsmassen, og med knappe 10.000 medlemmer har vi for tida det laveste antall medlemmer i Norsk Bridgeforbund siden krigen.

Bridgen starter i Namsos.

Namsos Bridgeklubb ble stifta i 1935. Jens Steen skal ha vært den som tok initiativ til stiftinga. Vi veit lite om klubbens drift de første åra. Alle klubbens protokoller er forsvunnet. Det synes imidlertid som om nivået i klubben var godt. I 1936 var klubbens medlemmer Otto Steen og Gabriel Bjerkhoel blant førsteprisvinnerne i Aftenpostens bridgekonkurranse, og i 1939 vant ”tannlæge” (dvs. Otto) Steen 1. premie i Dagbladets juleoppgaver i bridge.

Allerede i 1935 deltok Namsos bridgeklubb i en lagkamp på ”Håndverkeren” i Trondheim, hvor Namsoslaget møtte Forcingklubben fra Trondheim og Duplikatklubben fra Steinkjer i konkurranse om ”Dagpostens pokal”. Namsos stilte ifølge avisa ”Nordtrønderen” med Steen, Asting, Christiansen, Sjøstad, Bjerkhoel, Formo, Kvåle og Lodberg Holm. Den nystarta Namsosklubben endte sist. Den årlige ”triangelmatchen” om Dagpostens pokal mellom de 3 klubbene fortsatte utover 30-tallet, til den ble endelig vunnet av Duplikatklubben i 1939.

I det første NM for klubber i 1936 var Namsos bridgeklubb Trøndelags eneste representant. Klubben endte som nr.9 av 14 klubber. Namsoslaget var representert ved brødrene Otto og Jens Steen, Hans Formo og Gabriel Bjerkhoel. Så i 1938 deltok klubben igjen i NM. Ryktet vil ha det til at klubben ved dette høvet var nær ved å vinne hele NM. Hadde det ikke vært for at Otto Steen spilte bort en storeslem, hadde klubben seiret. Dessverre- rykter stemmer ikke! Jeg har gjennomgått reportasjer fra 1938, og Namsos bridgeklubb ble sist i sin pulje- langt unna både semifinale og finale.

Den 26/2-1940 har avisa Namdalen en kort notis om at det på "Bridgens dag", fra til sammen 15 bidragsytere, har kommet inn til sammen 240,20 kr. til støtte for Finland (som var i krig med Sovjetunionen). Blant bidragsyterne var bridgeklubben "Klebe", en klubb vi ikke har ytterligere opplysninger om.

Under krigen må vi tru at spillinga i Namsos bridgeklubb fortsatte, men vi har ingen opplysninger om dette. Ingen som var med på spillinga i krigsåra lever sannsynligvis fortsatt.

Jens og Otto Steen.

Brødrene Jens og Otto Steen var sentrale i oppstarten av bridgespillinga i Namsos, og Otto Steen preget bridgemiljøet i byen helt til han døde i 1976. Brødrenes far var S. B. Steen, lensmann i Namsos; opprinnelig fra Vannebo i Overhalla. Otto var tannlege, og mange husker han i dag som skoletannlege. Han var storvokst og kraftig, en "bamse" av en kar. Otto Steen presterte å være gift to ganger med samme dame (mens kona hans, Lillemor Steen, også hadde et ekteskap mellom de to med Otto). Lillemor Steen var også en begavet bridgespiller. Paret var omgjengelig og dyrket festligheter og sammenkomster. Otto Steen karakteriseres som en snill mann. Lars Danielsen har fortalt om en gang han som liten var på besøk på hytta til Lillemor og Otto Steen. Otto Steen satte pris på å sove utpå om morgenen. For å engasjere barna, som naturlig nok var tidligere våkne, hadde han kvelden før gjømt penger forskjellige steder i hytta. Det totale beløpet stod notert på en lapp. Den morgenen var det flere ivrige barnehender som saumfor hytta!

Lillemor og Otto Steen hadde hytte ved Ålbergvatnet, rett øst for Namsos by. Der tilbrakte de mye tid. Hytta het "Darlington", etter byen i England hvor paret gifta seg en av gangene. Hytta eies i dag av Atle Sellæg, også han en pasjonert bridgespiller.

Jens Steen, som altså angis som initiativtaker til Namsos Bridgeklubb, er det ikke mange som husker i dag. Han reiste bort fra Namsos ca. 1950 og fungerte i mange år som norsk konsul i et afrikansk land, sannsynligvis Sør-Afrika. Han var ugift. På sine eldre dager kom han tilbake og bodde noen år i underetasjen i brorens hus i Abel Meyers gate. Jens huskes som sin bror som en lidenskapelig bridgespiller, men manglet noe av sin brors omgjengelighet og sosiale evner. Jens huskes også som en kjederøykende mann som alltid hadde en 20-pakning Lucky Strike på lomma. Han døde noen år før Otto.

Klubbene

Namsos bridgeklubb var altså den første bridgeklubben i kommunen. Enkelt vil hevde at den- i alle fall de første åra- hadde et visst snobbepreg. Klubben var utover 40-, 50- og første del av 60-tallet sannsynligvis den klubben hvor kvaliteten på selve spillinga var best. Blant "personlighetene"- og de beste spillerne de første tiåra-var tannlege Otto Steen, hans bror Jens Steen, drosjeeier Asbjørn Sve, postfunksjonær Oluf Jordal, lærer Egil Kvåle, lærer Odd Krohn Jynge og revisor Hans Formo. Spesielt Otto Steen og Asbjørn Sve satte preg på klubb og miljø, og mange omtaler fortsatt Namsos Bridgeklubb som "Steen og Sve sin klubb". Utover 60- og 70-tallet fikk Namsos Bridgeklubb problemer med rekrutteringa, og klubben ble oppløst ca. 1977.

Nauma bridgeklubb ble stifta 10/2-1944. For Nauma foreligger komplette protokoller fra stiftelsen i 1944 og fram til i dag. Banksjef Ingulv Barstad satte i mange år et sterkt preg på klubben. De første etterkrigsåra var nasjonalpatriotismen sterk, og ledelsen var nøye med at

ingen ”stripete” fikk innpass i klubben. Nauma har nok vært en klubb som i større grad enn andre mange av de andre bridgeklubbene har fungert som en ”sosial klubb”, det vil si en klubb som har prioritert trivsel og sosialt samvær like høyt som det reinte konkurransemessige. Øystein Meldal (medlem av styret i klubben i over 40 år), Arnulf Hamstad og Erling Aas har i mange tiår satt sitt preg på denne klubben. Klubben er fortsatt godt aktiv.

Juniorklubben ble dannet i 1950. Det lå et element av protest og opprør i stiftinga; stifterne var unge menn som hadde problem med å få innpass i de etablerte klubbene. Utover 60- og 70-tallet kom mye av nyrekrutteringa til å komme til denne klubben, og den overtok fra 70-tallet som byens beste bridgeklubb. Blant de mest markante personene kan nevnes brødrene Kjell og Harald Grongstad og Tore Borkmo. Harald Grongstad og Tore Borkmo dannet et makkerpar som varte i over 50 år. Blant stifterne i 1950 er det bare Tore Borkmo som i noen grad er aktiv, fortsatt like insisterende på sitt ”DBS” (DBS betyr ”det beste system”)! Fra 1990-tallet har Juniorklubben vært blant de bedre klubbene i Norge, og Frode Nybo fra klubben ble norgesmester for par i 1990. Så seint som i 2008 vant Frode Nybo og Ragnar Davidsen fra klubben, sammen med 4 andre spillere, 1. divisjon (elitedivisjonen) i bridge i Norge. I 2008 skifta for øvrig Juniorklubben navn til Namsos Bridgeklubb.

Bangsund Bridgeklubb er kommunens nest eldste klubb. Eksakt oppstartår kjenner vi ikke, men vi har protokoller fra 1942, og i en protokollførsel fra 1946 sies det at klubben har eksistert i ”flere år”, så høyst sannsynlig er dette en klubb stifta før krigen. Klubben hadde mange gode spillere i etterkrigsåra, og hevda seg godt i konkurranse med klubbene i Namsos by. Man kunne mønstre opptil 12 bord i klubben. Ledende spillere i disse åra var Olaf Modell, Alf Reitan, Håkon Johannessen og Sverre Lindseth. Seinere fostra bangsundmiljøet Frode Nybo, John Saur og Lasse Aaseng, spillere som alle har hevda seg i norgeseliten. Ca. 1997 ble miljøet på Bangsund for lite til at egen klubbspilling kunne opprettholdes, og siden den gang har klubben spilt sammen med Namdalseid Bridgeklubb på Sjøåsen.

Spillum Bridgeklubb starta spillinga i 1945. Spillinga i klubben foregikk mesteparten av tida i spisebrakka på Spillumsbruket. Denne klubben vektla i stor grad sosialt samvær framfor konkurransebridge. Medlemmene i klubben kom for det meste fra Spillum, men det var også flere medlemmer fra Klinga. Blant annet var mange gårdbrukere med. Øistein Meldal, som seinere kom til å prege og fortsatt preger Nauma bridgeklubb, var med i klubben fra starten i 1945. Klubben gikk inn en gang på slutten av 50-tallet (siste aktive sesong var sannsynligvis 1958).

Bridgeklubben til Namsos Atheneum veit vi ikke når ble grunnlagt, men den eksisterte i alle fall før 1947, og noen mener den kan ha vært starta før krigen. Dette var en også bridgeklubb som heller vektla det sosiale enn konkurransemomentet. I mange år holdt klubben det gående med 8 bord. Medlemmer kan fortelle at premien på sesongens avslutningsturnering var ei flaske konjakk- som måtte drikkes før man fikk gå heim! Også i denne klubben spilte karer som Otto Steen og Asbjørn Sve en framtrekkende rolle. Klubben opphørte en gang rundt 1980.

Namsos Damebridgeklubb ble sannsynligvis startet en gang på 1950-tallet. Utover 1960-tallet ble deltakelsen stadig lavere og klubben opphørte rundt 1970. Etter et rekrutteringskurs av John Holm ca. 1970 kom flere yngre damer med, og klubben ble reetablert ca. 1972, nå under navnet *Hjerter Dame*. Rundt 1985 var det igjen lite damer å ta av, og mannfolk ble nå tatt inn i klubben. Deretter har den gått under navnet *Mixen*. Mixen er en klubb hvor det sosiale prioriteres høyt, bl. a. med egen matservering og helgeturer med overnatting for

medlemmene. Heidi Bjørum har i mange år vært og er fortsatt primus motor for klubben. Den er fortsatt godt oppegående.

Otterøy bridgeklubb er en ”ny” klubb. Den ble sannsynligvis starta i 1993, i alle fall er de første protokollnedtegnelsene fra 1994. Klubben er fortsatt i drift, og klarer kunststykket å få medlemmene til å møtes til spilling på søndager. Per Olav Aaring var initiativtaker til klubben, og er fortsatt sentral i klubben.

Turneringene.

Den viktigste ”grunnsføringa” for bridgespillerne før- som nå – var *spillinga i klubbene*. Som regel har klubbspillinga foregått én gang per uke i vinterhalvåret.

Etter opprettelsen av Namdal bridgekrets i 1947, ble det første *Kretsmesterskapet (KM) for par* arrangert i 1948. Det hadde imidlertid også før dette vært arrangert Namdalsmesterskap, som svarte til det seinere kretsmesterskapet.

Namsosmesterskapet for par har også vært en prestisjefull turnering. Til både KM og Namsosmesterskapet for par hørte det kvalifiserende runder, noe som fortsatt gjelder for kretsmesterskapet. KM for par har også delvis fungert som ei kvalifisering, de første år for *landsdelsfinale*, seinere for *NM for par*. Delvis var det også egne lokale kvalifiserende runder for NM par, uavhengig av kretsmesterskapet.

Fra tidlig 60- tall ble også *Trøndersk Mesterskap* for par arrangert, og det ble spilt lokale kvalifiseringer.

Kretsmesterskapet for lag har også gått i alle fall fra 1948; dette året ble Overhalla bridgeklubb kretsmester. Fram til sesongen 1957-58 ble det arrangert som en cup; etter dette har det vært arrangert som en serie med både a og b-pulje, med opprykk og nedrykk etter plassering. I *NM for lag* deltok som nevnt Namsos Bridgeklubb i 1936, og dette nasjonale arrangementet har gått i alle år (bortsett fra noen krigsår) deretter. Det arrangeres i cup-system med avsluttende finale mellom de beste lagene.

Sommerbridge er en mer uformell bridgeform, hvor man ikke har fast makker, men avtaler med ulike makkere fra gang til gang. Sommerbridge ble – som en prøveordning- arrangert for første gang i Namsos i 1955. Vinner ble Kjell Rotvik. Arrangementet ble en suksess, og sommerbridgen har siden vært fast på terminlista. I bridgesammenheng er gjerne sommeren lang; i våre dager strekker sommerbridgen seg fra april til september.

Bykamper og klubbkamper var i mange år populære arrangement. Som nevnt deltok Namsos bridgeklubb i ”triangelmatchen” om ”Dagpostens” vandrepokal mellom klubbene i Trondheim, Steinkjer og Namsos på 30-tallet. Vandrepokalen ble vunnet for godt av Duplikatklubben fra Steinkjer i 1939. Fra 1950-tallet og godt ut på 60-tallet ble det arrangert årlige kamper mellom Duplikatklubben og Ogndal bridgeklubb fra Steinkjer og Namsos og Nauma bridgeklubber fra Namsos.

Kamper klubbene imellom – utenom det offisielle cup- og seriesystemet – var i mange år vanlige, og huskes av mange bridgespillere som spesielt artige arrangement. I dag har de nesten helt forsvunnet.

Åpne turneringer ble arrangert utvalgte helger. Her var påmeldinga vanligvis uten restriksjoner; de som ønsket det fikk være med. Best kjent av Namsos’ turneringer har nok *Namsos Cup* vært. Den ble arrangert for første gang i 1968 under navnet ”Martnascupen”, men skifta tidlig på 70-tallet navn til Namsos Cup. På det meste deltok 168 spillere.

Spillesystemene.

I bridge meldes og spilles det etter systemer. En skiller mellom naturlige meldinger og kunstige meldinger. Med ei naturlig melding viser man den fargen man har; ei kunstig melding trenger ikke vise fargen man melder. Den kan like godt vise en annen farge eller et spesielt kortfordelingsmønster.

Det klart mest brukte meldesystemet de første åra var *Culbertsons system*. *Viennasystemet* ble også brukt fra 40-tallet. Som tidlige og ivrige Viennaspillere nevnes brødrene Solvei. *Acol* ble benyttet noe seinere, fra 1950-tallet. Tore Borkmo er en spiller som i alle år har sverget til *Acol*. Av disse er Culbertson og *Acol* alt overveiende naturlige systemer, mens *Vienna* er noe mer kunstig. På 60-tallet kom *Gorens system*, et naturlig system som ligner Culbertson.

Fra 1960-tallet kom også de *kunstige kløversystemene* (*Neapel, Presisjon, Blue Club m.m.*), hvor ei åpning med 1 kløver viser sterke kort, og mange andre meldinger også er kunstige. Etter utbredt popularitet ei tid forsvant de på 80- og 90-tallet, og benyttes nå kun unntaksvis.

Et spill for alle?

Var bridgen de første åra åpen for alle eller en hobby for de få utvalgte? Vel, ser man på medlemsregistre og resultatlister fra de første åra, ser det ut som om det man kan kalle byborgerskapet var relativt overrepresentert. Men de som husker lengst tilbake- og i dag er det tilbake på 40-tallet- er nøye med å understreke at folk fra alle sosialklasser fikk delta på lik linje, uavhengig av status. I Spillum Bridgeklubb deltok f. eks. både flere arbeidsfolk fra Spillumsbruket og gårdbrukere.

Men bridgeklubbene var nøye med hvem de slapp inn i miljøet. Både i Namsos Bridgeklubb og Nauma Bridgeklubb måtte det søkes styret om opptak, og endelig avgjørelse om opptak påfalt klubbens medlemmer på årsmøtene. Denne praksisen varte for Naumas vedkommende fram til slutten av 1970-tallet, og den huskes av søkerne som sær og litt komisk.

Kvinnene var i alle år påfallende underrepresentert i bridgemiljøet, men ser aldri ut til å ha blitt nektet deltakelse eller å ha vært uønsket. Fra 1950-tallet eksisterte det en egen dameklubb, men de "beste" kvinnene spilte sammen med mannkolka i en av byens "vanlige" klubber. Etter tidas skikk omtales kvinnene alltid fram til 70-tallet som fru (eller frøken); for eksempel er Lillemor Steen, Otto Steens kone, i alle protokoller og aviser kun "fru" Steen. Hjørdis Lunde, en nestor i bridgemiljøet og fremdeles aktiv, husker også godt tilbake til 1960 hvor hun og Elsa Gjølme vant Namsos Bridgeklubbs 25-årsjubileum. I lokalavisa var det nemlig ikke dem, men paret som ble nummer to, som ble presentert med stort bilde!

På samme vis som kvinnene benevnes fru eller frøken, benevnes de bridgespillende mennene i avisenes resultatlister de første åra med yrkestitler. Otto Steen var "tannlege" Steen, Asbjørn Sve var "drosjeeier" Sve og Ingulf Barstad selvsagt "banksjef" Barstad. Dette ser imidlertid ut til å ha forsvunnet gradvis på 1950-tallet.

Spillestedene

Opp gjennom tidene har tallrike forsamlingshus, kantiner og kafeer vært benyttet som spillelokaler. Namsos Samfunnshus har nok vært det mest brukte. Nauma og Juniorklubben bridgeklubber har hatt sin klubbspilling i små rom i 2. etasje, og sommerbridgen har vært avholdt i foajeen i 1. etasje. Namsos Bridgeklubb brukte i mange år ”Havnekafeen”; den lå omtrent der Coop Mega (Domus) ligger i dag. Seinere benyttet klubben både Arbeidersamfunnet og ”Søylekafeen” (det offisielle navnet var Nordhøys kafe; den lå i 2. etasje i bygget hvor August Olsens bakeri holder til i dag). Valryggkafeen var Juniorklubbens første spillested.. Den lå omtrent der kiosken på Snippen ligger i dag.

Alkohol og tobakk

I dag er bridgen- som andre sosiale aktiviteter- blitt alkoholfri og røykfri. I tidligere tider lå røykskyene stinne i spillelokalene, og det forelå få eller ingen restriksjoner på alkoholbruk. I stor grad var det akseptert å nyte medbrakt alkohol. Fra 1970-tallet husker jeg at det, spesielt på sommerbridge, ble kjøpt inn ølkasser. På helgeturneringer var det stadig spillere som ”gikk åt” (ble overstadig beruset); jeg husker det selv med blandede følelser (jeg må nok medgi at det komiske jeg husker best...). Imidlertid ble det forventet at spillerne- tross alkoholinntak- skulle holde seg innenfor sømmelighetens grenser. Både Bridgekretsens og bridgeklubben Naumas protokoller omtaler mange disiplinærsaker med advarsler og eksklusjoner av berusede spillere. Det er ikke til å stikke under en stol at mange av de beste bridgespillerne de første åra erindres som ”fuktige kara”; ikke bare hadde de et høyt alkoholkonsum, men også et direkte alkoholproblem.

Både alkoholbruk og røyking forsvant etter hvert på 1980- og 90-tallet, og Røykeloven fra 2004 tok knekken på de siste restene av tobakksrøyk i spillelokalene.

Premiene.

Tradisjonelt premieres den beste fjerdedelen av parene i bridgeturneringer. De første tiårene var metallpokalenes tid, på samme måte som i idretten. Det står nok mye ”metallskrap” i hyllene til de eldre bridgespillerne i Norge. Fortsatt har noen klubber vandrepokaler hvor klubbmestrenes navn graveres inn. Det er for eksempel tilfelle med Nauma. Pokalen som benyttes er opprinnelig en premie Ingulf Barstad skaffet seg på skytterbanen. Han var en eminent skytter, og oppnådde bl. a. å bli Skytterkonge

Rundt 1980 tok pengepremiene over. Tross alt var nok dette et framskritt.

Bridge i lokalpressen

Bridgejournalistikken i Namdalen vil alltid bli forbundet med Kjell Hammer. Kjell Hammer var revisor i Forretningsbanken og fra 1971-83 bridgeredaktør i Namdal Arbeiderblad. Han hadde ei ukentlig bridgespalte. Enkelte ganger kunne spalten ese ut og fylle mesteparten av ei hel avisside. I tillegg til at spalten var bridgemessig god, var den særpreget av skildringer av bridgemiljøet og lokalsamfunnet. Stilen var humoristisk og med et muntlig preg. Hammer vil bli husket som bridgejournalisten som ble lest også av et ikke-bridgeelskende publikum.

Før krigen og i de første etterkrigsåra var det sparsomt med bridge i lokalavisene. Det dreide seg for det meste om resultater fra de største evenementene, f. ex. bykampene mot Steinkjer og Trondheim. Så i januar 1952 bekjentgjorde Namdal Arbeiderblad at avisa startet en bridgespalte redigert av "kjente spillere". Denne spalten fortsatte ut året og var bygd på bridgeoppgaver med løsning påfølgende uke. Ingen husker i dag hvem som redigerte denne spalten, men den har et lokalt preg, så det var sannsynligvis noen av byens egne. For det meste holdt spalten et godt bridgemessig nivå.

I april 1954 bringer avisa over 3 uker 3 spill av høy kvalitet. En av artiklene er signert GP, og jeg gjetter at den ansvarlige er Gunnar Prytz († 1961), en av de beste spillerne i byen i de tidlige etterkrigsåra.

I 1955 skrev Namdal Arbeiderblad at avisa ukentlig skulle bringe resultater fra byens 3 bridgeklubber. Det var en lovnad avisa ikke klarte å holde så lenge... Både på 1950- og 1960-tallet figurerer resultatene relativt sparsomt og usystematisk i avisa; det er først på 1970-tallet under Kjell Hammers ledelse at de kommer ganske regelmessig og fullstendig.

I 1958 har Namdal Arbeiderblad en reportasje og refererer et spill fra NM for par, hvor de lokale matadorer Otto Steen- Asbjørn Sve- takket være litt snille kortguder- banker de kjente Oslo-spillerne Halle-Christiansen. Og i 1959 er det 2 spill fra julecupen i Namsos 1958, begge beskrevet av Arnfinn Brinchmann, en spiller herfra byen. I 1962 bringer avisa noen få spill med signaturen HA; det er rimelig å tro at dette er Kjell Hammer, seinere bridgeredaktør i samme avis.

Fra 1960-tallet og ut på 1980-tallet er det mange innkjøpte bridgespill i Namdal Arbeiderblad. Dette er spill beskrevet at bridgejournalister uten lokal tilknytning, og de samme spillene ble solgt til og gjengitt i mange av landets aviser.

Etter Kjell Hammers død i 1983 tok John Holm over bridgespalten i Namdal Arbeiderblad og redigerte den fram til 1990. Deretter var John Saur ansvarlig fra 1990 til 1998. I de seinere år har Morten Nordmeland kortvarig stått som ansvarlig. I dagens moderne NA er avisa igjen uten bridgeredaktør, men resultatene fra klubber og turneringer bringes regelmessig.

I Nordtrønderen og Namdalen redigerte Frode Nybo og Lasse Aaseng (med litt hjelp av John Saur) en bridgespalte 1985-86 og Per Arne Flått 1987-88. Oddbjørn Dyrkorn styrte så bridgespalten i avisa fra 1989-93 (I tillegg opparbeidet han seg etter hvert ry som en habil freelance-journalist, og huskes for herostratisk berømte artikler som "Kråkejakt på søppelfyllinga" og "Anna Langvassmoen").

Anders Svare - 2012

Kilder:

*Arkivene til "Namdal Arbeiderblad"/ "Namdalsavisa" og "Nordtrønderen og Namdalen".
"Norsk Bridgeforbund gjennom 75 år" (Jubileumsbok for Norsk Bridgeforbund)*

"Norsk bridgemagasin"

Samtaler med Tore Borkmo, Lars Danielsen, Bjørn Eriksen, Karl Greiff, Arnulf Hamstad, Øistein Meldal, Morten Nordmeland, Frank Saur og flere aktive veteraner i bridgemiljøet i Namsos.

